

Rättsfallssamlingen

Mål C-325/14

**SBS Belgium NV
mot**

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

(begäran om förhandsavgörande från hof van beroep te Brussel)

”Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/29/EG — Artikel 3.1 — Överföring till allmänheten — Begreppen ’överföring’ och ’allmänhet’ — Distribution av tv-program — Teknik som betecknas direktinjicering”

Sammanfattning – Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 19 november 2015

Tillnärmning av lagstiftning — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29 — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället — Överföring till allmänheten — Begrepp — Distribution av tv-program till näringsidkare som därefter av sistnämnda distribueras till abonnenter som en självständig tjänst vilken tillhandahålls mot vederlag — Omfattas

(Europaparlamentets och rådets direktiv nr 2001/29, artikel 3.1)

Artikel 3.1 i direktiv 2001/29 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas så att ett tv-företag inte genomför en överföring i den mening som avses i denna bestämmelse, när det enbart sänder sina programbärande signaler till distributörer av signalerna, utan att dessa signaler under och på grund av denna sändning är tillgängliga för allmänheten och distributörerna därefter sänder signalerna vidare till sina respektive abonnenter så att dessa kan titta på programmen, såvida inte distributörernas medverkan enbart utgör ett rent tekniskt medel, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

Begreppet överföring till allmänheten i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29 innehåller nämligen två kumulativa förutsättningar, nämligen ”överföring” av ett verk och överföring av detta verk till ”allmänheten”. Uttrycket ”allmänheten” avser ett obestämt antal potentiella tittare eller åhörare och förutsätter dessutom ett ganska stort antal personer. I en situation där tv-företaget emellertid sänder de programbärande signalerna till bestämda individuella distributörer utan att de potentiella tittarna får tillgång till dem överförs därför inte dessa verk till ”allmänheten” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29, utan till bestämda individuella näringsidkare.

Det kan emellertid inte på förhand uteslutas att abonnenterna till distributörerna i vissa situationer kan betraktas som den publik som omfattas av tv-företagets ursprungliga sändning. Så är fallet när abonnenterna först kan titta på tv-programmen efter det att distributörerna har sänt dem vidare och där distributionen av det utsända verket av en näringsidkare utgör ett självständigt tillhandahållande av en tjänst som utförs i vinstsyfte, det vill säga abonnenterna betalar abonnemangsavgiften till denna näringsidkare för att få tillgång till en aktuella överföringen och därmed till skyddade verk. En

sändning som genomförs av en näringsidkare under dessa förutsättningar utgör således inte bara ett tekniskt medel för att säkerställa eller förbättra mottagningen av den ursprungliga sändningen inom täckningsområdet.

(se punkterna 15, 21–23, 25, 29–31 och 34 samt domslutet)